

Pakendi infoleht: teave kasutajale

Amiokordin, 50 mg/ml süstelahus Amiodaroonvesinikkloriid

Enne ravimi kasutamist lugege hoolikalt infolehte, sest siin on teile vajalikku teavet.

- Hoidke infoleht alles, et seda vajadusel uuesti lugeda.
- Kui teil on lisaküsimusi, pidage nõu arsti või apteekriga.
- Kui teil tekib ükskõik milline kõrvaltoime, pidage nõu oma arsti või meditsiiniõega. Kõrvaltoime võib olla ka selline, mida selles infolehes ei ole nimetatud. Vt lõik 4.

Infolehe sisukord

1. Mis ravim on Amiokordin ja milleks seda kasutatakse
2. Mida on vaja teada enne Amiokordin'i kasutamist
3. Kuidas Amiokordin'i kasutada
4. Võimalikud kõrvaltoimed
5. Kuidas Amiokordin'i säilitada
6. Pakendi sisu ja muu teave

1. Mis ravim on Amiokordin ja milleks seda kasutatakse

Amiokordin kuulub antiarütmikumide gruppi ja on näidustatud rütmihäirete raviks. Amiokordin ravib arütmiaid, ennetab selle taasteket ja parandab südamefunktsiooni.

Amiokordini süstelahust kasutatakse peamiselt raskete rütmihäirete raviks järgmistel juhtudel:

- Paroksüsmaalne supraventrikulaarne tahhükardia (sealhulgas Wolff-Parkinson-White'i sündroom),
- kodade virvendus ja laperdus,
- ventrikulaarsed tahhüarütmiaid,

kui teised ravimid on toimeteta, vastunäidustatud või on põhjustanud tõsiseid kõrvaltoimeid.

2. Mida on vaja teada enne Amiokordin'i kasutamist

Ärge kasutage Amiokordin'i:

- kui olete amiodarooni või selle ravimi mis tahes koostisosade (loetletud lõigus 6) suhtes allergiline;
- kui olete allergiline joodi suhtes;
- kui teie süda lööb liiga aeglaselt või muud südame rütmihäired ja teile ei ole paigaldatud südamestimulaatorit;
- kui te võtate teisi ravimeid, mis võivad soodustada südame rütmihäirete tekkimist;
- kui teil on kilpnäärme talitlushäired;
- kui teil on väga madal vererõhk (arteriaalne hüpotensioon), raske hingamispuudulikkus, südamelihase haigus või raske südamepuudulikkus;
- kui te olete rase (v.a teatud tingimustel);
- kui te imetate last;
- intravenoosne manustamine on vastunäidustatud raske hingamispuudulikkuse, südamelihase haiguse (müokardiopaatia) või raske südamepuudulikkuse korral;
- amiodarooni ei tohi anda enneaegsetele vastsündinutele ja imikutele.

Hoiatused ja ettevaatusabinõud

Enne Amiokordin'i kasutamist pidage nõu oma arsti või meditsiiniõega.

- kui teil on südamepuudulikkus;

- kui teil on maksaprobleemid;
- kui teil on mis tahes probleemid kopsudega või põete astmat;
- kui teil on probleeme nägemisega. See hõlmab haigust nimega „nägemisnärv neuriiit“;
- kui teile on plaanis teha operatsioon;
- kui olete eakas (üle 65-aastane). Arst peab teid hoolikamalt jälgima;
- kui teil on südamestimulaator või implanteeritav kardioverter-defibrillaator. Arst kontrollib vahetult pärast ravi alustamist või annuse muutmise järgselt, kas seade töötab korralikult;
- kui teil esinevad villid või naha ketendus huulte, silmade, suu, nina ja suguelundite ümbruses, gripitaolised sümptomid ja palavik. See võib olla haigusseisund, mida nimetatakse Stevensi-Johnsoni sündroomiks;
- kui teil esineb raskekujuline villiline lööve, mille puhul võivad nahakihid maha kooruda ja jätta üle keha suured katmata nahapiirkonnad. Esineda võib ka üldine halb enesetunne, palavik, külmavärinad ja lihasvalu (toksiline epidermaalne nekrolüüs).

Kui te ei ole kindel, kas midagi eespool loetletust kehtib teie kohta, pidage enne Amiokordin'i manustamist nõu oma arsti või apteekriga.

Muud ravimid ja Amiokordin

Teatage oma arstile, kui te kasutate, olete hiljuti kasutanud või kavatsete kasutada mis tahes muid ravimeid, kaasa arvatud ilma retseptita ja taimseid ravimeid. See on vajalik sellepärast, et Amiokordin võib mõjutada mõnede teiste ravimite toimet. Samuti võivad mõned ravimid mõjutada Amiokordin'i toimet.

Eelkõige ei tohi te seda ravimit manustada ja peate teavitama oma arsti, kui võtate mõnda järgmistest ravimitest:

- teised südame rütmihäirete ravimid (näiteks sotalool, kinidiin, prokainamiid, disopüramiid või bretüülium)
- infektsiooniravimid (näiteks veenisisene erütromütsiin, kotrimoksasool, moksifloksatsiin või pentamidiin)
- skisofreenia ravimid (näiteks kloorpromasiin, tiordasiin, flufenasiin, pimosiid, haloperidool, amisulpriid või sertindool)
- teiste psüühikahäirete ravimid (näiteks liitium, doksepiin, maprotiliin või amitriptüliin)
- malaariaravimid (näiteks kiniin, mefloквиин, klorokviin või halofantriin)
- heinapalaviku, löövete või muude allergiate ravimid, mida nimetatakse antihistamiinideks (näiteks terfenadiin, astemisool või misolastiin)
- C-hepatiidi ravimid (näiteks sofosbuviir, daklatasviir, simepreviir või ledipasviir)

Teavitage oma arsti sellest, kui te võtate mõnda järgmistest ravimitest:

- ravimid, mis aeglustavad südamerütmi (pikendavad QT-intervalli), nagu infektsiooniravimid (näiteks klaritromütsiin, tsiprofloksatsiin, ofloksatsiin või levofloksatsiin)
- südamehaiguste ravimid, mida nimetatakse beetablokaatoriteks (näiteks propranolool)
- ravimid, mida nimetatakse kaltsiumikanali blokaatoriteks, stenokardia (valu rinnus) või kõrgvererõhu raviks (näiteks diltiaseem või verapamiil)
- kõhukinnisuse ravimid (lahtistid), näiteks bisakodüül või senna
- kõrge kolesteroolitaset langetavad ravimid (statiinid), näiteks simvastatiin või atorvastatiin

Kui järgmisi ravimeid võetakse koos Amiokordin'iga, võib suureneda kõrvaltoimete tekkevõimalus:

- amfoteritsiin (manustatuna otse veeni), mida kasutatakse seennakkuste raviks
- põletikuvastased ravimid (kortikosteroidid), näiteks hüdrokortisoon, beetametasoon või prednisoloon
- vett väljutavad tabletid (diureetikumid)
- üldanesteetikumid või suures annuses hapnik, mida kasutatakse operatsiooni ajal
- tetrakosaktiid, mida kasutatakse teatud hormonaalsete häirete testimiseks

Amiokordin võib tugevdada järgmiste ravimite toimet:

- tsüklosporiin ja takroliimus, mida kasutatakse siiratud elundi äratõukereaktsiooni vältimiseks
- erektsioonihäirete ravimid, näiteks sildenafil, tadalafil või vardenafiil
- fentanüül, mida kasutatakse valu vaigistamiseks
- ergotamiin, mida kasutatakse migreeni raviks
- midasolaam, mida kasutatakse ärevuse leevendamiseks või operatsioonieelseks lõdvestumiseks
- kolhitsiin, mida kasutatakse podagra raviks
- flekainiid, mida kasutatakse samuti südame rütmihäirete raviks. Arst peab jälgima teie ravi ja võib flekainiidi annust poole võrra vähendada.
- lidokaiin, mida kasutatakse tuimestamiseks
- varfariin, mida kasutatakse verehüüvete tekkimise ennetamiseks
- digitaalis, mida kasutatakse teatud südamehaiguste korral
- dabigatraan, mida kasutatakse vere vedeldamiseks

Kui te ei ole kindel, kas midagi eespool loetletust kehtib teie kohta, pidage enne Amiokordin'i manustamist nõu oma arsti või apteekriga.

Rasedus ja imetamine

Kui te olete rase, imetate või arvate end olevat rase või kavatsete rasestuda, pidage enne selle ravimi kasutamist nõu oma arstiga.

Raseduse ajal võib ravimit manustada vaid erandjuhtudel.

Kuna amiodaroon eritub rinnapiima märkimisväärses kogustes, on rinnaga toitmine Amiokordin-ravi ajal vastunäidustatud.

Autojuhtimine ja masinatega töötamine

Amiokordin süstelahus ei mõjuta või mõjutab ebaoluliselt autojuhtimise ja masinate käsitsemise võimet.

Amiodarooni süstelahus sisaldab abiainena bensüülalkoholi (20 mg/ml), mis võib põhjustada toksilisi ja allergilisi reaktsioone vastsündinutel, imikutel ja alla 3-aastastel lastel.

3. Kuidas Amiokordin'i kasutada

Kasutage seda ravimit alati täpselt nii, nagu arst on teile selgitanud. Kui te ei ole milleski kindel, pidage nõu oma arstiga.

Amiokordin'i süstelahust võib segada ainult 50 mg/ml glükoosilahusega.

Intravenoosse infusiooni annus tuleb manustada infusioonipumbaga tsentraalveeni kateetrisse.

Annustamine ja manustamisviis

Intravenoosne süst

Soovitav annus on 5 mg/kg kehakaalu kohta, süstituna vähemalt kolme minuti vältel. Annust võib korrata, kuid mitte varem kui 15 minuti pärast. Toime säilitamiseks on vajalik infusioon.

Intravenoosne infusioon

Algannus: 5 mg/kg kehakaalu kohta, manustatuna 250 ml 50 mg/ml glükoosilahusega lahjendatult 20 minuti kuni 2 tunni jooksul. Annust võib 24 tunni jooksul korrata 2 kuni 3 korda. Ööpäevane annus ei tohiks ületada 1200 mg.

Säilitusannus: 10 kuni 20 mg/kg kehakaalu kohta ööpäevas (tavaliselt 600 kuni 800 mg, maksimaalselt 1200 mg ööpäevas), manustatuna 250 ml 50 mg/ml glükoosilahusega lahjendatult. Ravimi parenteraalne manustamine kestab tavaliselt 4 kuni 5 päeva. Kestva ravi planeerimisel peaks suukaudset ravi alustama juba esimesel infusioonipäeval. Seejärel tuleb Amiokordin'i annust järkjärgult vähendada.

Eakad

Soovitatakse nii küllastus- kui säilitusraviks amiodarooni madalaimaid toimivaid annuseid.

Maksa-ja neerukahjustusega patsiendid

Annust ei ole vaja muuta (v.a väga raske maksapuudulikkuse korral).

Kasutamine lastel ja noorukitel

Amiodarooni efektiivsus ja ohutus lastel ei ole tõestatud. Teie arst otsustab õige annuse üle.

Kui te saate Amiokordin'i rohkem kui ette nähtud

Amiodarooni intravenoosse üleannustamise kohta andmed peaaegu puuduvad. On teada mõned juhtumid, kus on teatatud märgatavalt aeglustunud südame löögisagedusest, südamerütmi häiretest, vereringe puudulikkusest ja maksakahjustusest. Kui te tunnete end ravi ajal halvasti ja teil on tekkinud südamerütmi häired, informeerige sellest oma arsti.

Kui te ei saanud Amiokordin'i

Ärge võtke kahekordset annust, kui annus jäi eelmisel korral võtmata.

Kui teil on lisaküsimusi selle ravimi kasutamise kohta, pidage nõu oma arstiga.

4. Võimalikud kõrvaltoimed

Nagu kõik ravimid, võib ka see ravim põhjustada kõrvaltoimeid, kuigi kõigil neid ei teki.

Amiokordin võib püsida teie veres kuni kuu aega pärast ravi lõpetamist. Selle aja jooksul võivad teil ilmned kõrvaltoimed.

Lõpetage Amiokordin'i manustamine ja pöörduge kohe arsti poole või haiglasse:

- kui teil tekib allergiline reaktsioon. Nähtudeks võivad olla: lööve, neelamis- või hingamisraskused, silmalaugude, näo, huulte, kõri või keele turse
- kui teil tekivad villid või naha ketendus huulte, silmade, suu, nina ja suguelundite ümbruses, gripitaolised sümptomid ja palavik. See võib olla haigusseisund, mida nimetatakse Stevensi-Johnsoni sündroomiks
- kui teil tekib raskekujuline villiline lööve, mille puhul võivad nahakihid maha kooruda ja jätta üle keha suured katmata nahapiirkonnad. Tekkida võib ka üldine halb enesetunne, palavik, külmavärinad ja lihasvalu (toksiline epidermaalne nekrolüüs)
- kui teil tekib nahapõletik, mida iseloomustavad vedelikuga täidetud villid (bulloosne dermatiit)
- kui teil tekivad gripitaolised sümptomid ja lööve näol, millele järgneb lööbe laialdasem levik koos kõrge palaviku, maksaensüümide aktiivsuse tõusuga vereanalüüsides ja teatud tüüpi valgevereliblede hulga suurenemise (eosinofiilia) ning lümfisõlmede suurenemisega (DRESS).

Kõrvaltoimete esinemissagedus on toodud järgmiselt:

Väga sage: võivad esineda rohkem kui 1 inimesel 10-st

Sage: võivad esineda 1 inimesel 10-st kuni 1 inimesel 100-st

Aeg-ajalt: võivad esineda 1 inimesel 100-st kuni 1 inimesel 1000-st

Harv: võivad esineda 1 inimesel 1000-st kuni 1 inimesel 10 000-st

Väga harv: esinevad harvem kui 1 inimesel 10 000-st

Teadmata: sagedust ei saa hinnata olemasolevate andmete alusel

Immuunsüsteemi häired

- väga harv: anafülaktiline šokk;
- teadmata: angioödem.

Vere- ja lümfisüsteemi häired

- teadmata: amiodarooni saavatel patsientidel on juhuleidudena täheldatud luuüdi granuloomi. Selle kliiniline tähtsus on teadmata.

Psühhiaatrilised häired

- teadmata: deliirium (sealhulgas segasus).

Endokriinsüsteemi häired

- väga harv: halb enesetunne, segasus või nõrkus, iiveldus, söögiisu kaotus, ärritunud olek. See võib viidata haigusseisundile, mida nimetatakse antidiureetilise hormooni liignõrjustuse sündroomiks (SIADH).
- teadmata: kilpnäärme liigtalitus.

Närvisüsteemi häired:

- väga harv: healoomuline koljusisese rõhu tõus (*pseudotumor cerebri*), peavalu.

Silma kahjustused

- teadmata: nägemisnärv neuropaatia/neuriit, mis võib süveneda pimedaksjäämiseni (vt lõik 4.4).

Südame häired

- sage: bradükardia, üldjuhul mõõdukas;
- väga harv: mõõdukas bradükardia, siinusseseisukus (ravi amiodarooniga peab lõpetama, eriti ülejuhtehäiretega patsientidel ja/või eakatel patsientidel), olemasolevate rütmihäirete süvenemine või uute rütmihäirete teke, millele mõnikord on järgnenud südameseiskus (vt lõigud 4.4 ja 4.5).

Vaskulaarsed häired

- sage: vererõhu langus, tavaliselt mõõdukas ja mööduv. Üleannustamise või liiga kiire süstimise järgselt on teatatud hüpotensiooni või kollapsi juhtudest.
- väga harv: kuumahood.

Respiratoorsed, rindkere ja mediastiinumi häired

- väga harv: interstitsiaalne pneumoniit (vt lõik 4.4) või fibroos, mõnikord surmaga lõppenud (vt lõik 4.4), rasked respiratoorsed komplikatsioonid (täiskasvanu äge respiratoorne distress-sündroom), mõnikord surmaga lõppenud (vt lõigud 4.4 ja 4.5), bronhospasm ja/või apnoe raskete respiratoorsete haigustega patsientidel ja eriti astmaga patsientidel.

Seedetrakti häired

- väga harv: iiveldus.

Maksa ja sapiteede häired

- väga harv: seerumi transaminaaside sisalduse isoleeritud suurenemine (mis on ravi alguses tavaliselt mõõdukas (1,5...3 korda kõrgem normist); väärtused võivad normaliseeruda annuse vähendamise järgselt või isegi spontaanselt), ägedad maksatalitluse häired koos seerumi kõrge transaminaaside taseme ja/või ikterusega, sh maksapuudulikkus, mõnikord surmaga lõppenud (vt lõik 4.4).

Üldised häired ja manustamiskoha reaktsioonid

- sage: manustamiskoha reaktsioonid nagu valu, nahapunetus, turse, koekärbus, lahuse sattumine naha alla, vedeliku kogunemine (infiltraat), põletik, süstekoha kahjustus, trombveenipõletik, veenipõletik, tselluliit, infektsioon, pigmentatsiooni muutused.

Naha ja nahaaluskoe kahjustused

- väga harv: higistamine;
- teadmata: nõgestõbi.

Lihaskoe ja sidekoe kahjustused

- teadmata: seljavalu.

Üldised häired ja manustamiskoha reaktsioonid

- sage: süstekoha reaktsioonid, näiteks valu, nahapunetus, turse, koekärbus, lahuse sattumine naha alla, infiltraadi teke, põletik, kõvastumus, trombveenipõletik, veenipõletik, tselluliit, infektsioon, pigmentatsiooni muutused.

Kõrvaltoimetest teavitamine

Kui teil tekib ükskõik milline kõrvaltoime, pidage nõu oma arsti või meditsiiniõega. Kõrvaltoime võib olla ka selline, mida selles infolehes ei ole nimetatud. Kõrvaltoimetest võite ka ise teavitada www.raviamet.ee kaudu. Teavitades aitate saada rohkem infot ravimi ohutusest.

5. Kuidas Amiokordin'i säilitada

Hoidke seda ravimit laste eest varjatud ja kättesaamatus kohas.

Ärge kasutage seda ravimit pärast kõlblikkusaega, mis on märgitud pakendil. Kõlblikkusaeg viitab selle kuu viimasele päevale.

Hoida temperatuuril kuni 25°C.

Hoida originaalpakendis, valguse eest kaitstult.

Pärast esmast avamist/manustamiskõlblikuks muutmist tuleb ravim kohe ära kasutada.

Ärge visake ravimeid kanalisatsiooni ega olmejäätmete hulka. Küsige oma apteekrilt, kuidas visata ära ravimeid, mida te enam ei kasuta. Need meetmed aitavad kaitsta keskkonda.

6. Pakendi sisu ja muu teave

Mida Amiokordin sisaldab

- Toimeaine on amiodaroonvesinikkloriid. 1 ml süstelahust sisaldab 50 mg amiodaroonvesinikkloriidi, mis vastab 47,33 mg amiodaroonile. Üks ampull (3 ml) sisaldab 150 mg amiodaroonvesinikkloriidi, mis on vastab 141,98 mg amiodaroonile.
- Teised abiained on bensüülalkohol (E1519), polüsorbaat 80 (E433), süstevesi.

Kuidas Amiokordin välja näeb ja pakendi sisu

Süstelahus on selge, kergelt kollakas ja peaaegu ilma nähtavate osakesteta.

Amiokordin on saadaval 5 ampulliga pakendis, 3 ml süstelahust igas ampullis.

Müügiloa hoidja ja tootja

KRKA, d.d., Novo mesto

Šmarješka cesta 6

8501 Novo mesto

Slovenia

Lisaküsimuste tekkimisel selle ravimi kohta pöörduge palun müügiloa hoidja kohaliku esindaja poole.

KRKA, d.d., Novo mesto Eesti filiaal

Pärnu mnt 141

11314 Tallinn

Tel. +372 6671658

Infoleht on viimati uuendatud jaanuaris 2018.

Järgmine teave on ainult tervishoiutöötajatele:

Annustamine ja manustamisviis

Amiokordin'i lahust tohib segada ainult 50 mg/ml glükoosilahusega. Annust tuleb alati kohandada vastavalt patsiendi seisundile ja vajadustele.

Intravenoosne boolus

Soovitav annus on 5 mg/kg kehakaalu kohta, süstituna vähemalt 3 minuti vältel. Veenisüsti ei tohi korrata vähemalt 15 minuti jooksul pärast esimest süsti, isegi juhul, kui süstitud on ainult ühe ampulli sisu (võimalik on pöördumatu kollapsi teke). Ravitoime avaldub esimeste minutite jooksul ja seejärel väheneb aeglaselt. Toime säilitamiseks on vajalik infusioon.

Intravenoosne infusioon

Esialgne ravi (küllastusannus): soovitatav annus on 5 mg/kg kehakaalu kohta. Seda manustatakse 250 ml 50 mg/ml glükoosilahusega lahjendatult 20 minuti kuni 2 tunni jooksul. Infusioonikiirust kohandatakse vastavalt ravimi toimele. Annust võib 24 tunni jooksul korrata 2...3 korda. Maksimaalne ööpäevane annus ei tohi ületada 1200 mg.

Säilitusannus: 10...20 mg/kg ööpäevas (tavaliselt 600...800 mg ööpäevas, kuid mitte üle 1200 mg ööpäevas), manustatuna 250 ml 50 mg/ml glükoosilahusega lahjendatult. Infusioonravi kestab tavaliselt 4...5 päeva. Suukaudset ravi tuleks alustada esimesel säilitusannuse manustamise päeval. Veeniinfusioon tuleb manustada infusioonipumbaga tsentraalveeni kateetrisse. Seejärel tuleb Amiokordin'i annust järk-järgult vähendada.

Eakad

Soovitav on ravi väikseimate küllastus- ja säilitusannustega.

Maksa- ja neerukahjustusega patsiendid

Maksa- ja neerukahjustusega patsientidel (välja arvatud väga raske maksapuudulikkuse korral) ei ole annuse kohandamine vajalik.

Lapsed

Amiokordin'i lahuse ohutus ja efektiivsus lastel ei ole tõestatud.

Kuna lahus sisaldab bensüülalkoholi, on vastunäidustatud amiodarooni intravenoosne manustamine vastsündinutele, imikutele ja kuni 3-aastastele lastele.

Erihoiatused ja ettevaatusabinõud kasutamisel

Ravi süstelahusega võib alustada ja läbi viia vastavate teadmiste ja südame rütmihäirete ravikogemusega arst.

Ravi süstelahusega tohib läbi viia ainult intensiivravi osakonnas, kus on võimalik pidevalt jälgida ravimi toimet ja kõrvaltoimete teket.

Hemodünaamikahäirete (raske hüpotensioon, vereringe puudulikkus) ohu tõttu intravenoosset süstimist üldiselt ei soovitata. Veenisiseseid süsteid tohib kasutada ainult vältimatus olukorras, kui teised ravimeetodid ei ole tulemusi andnud.

Veenisüsti ei tohi korrata vähemalt 15 minuti jooksul pärast esimest süsti, isegi kui süstitud on ainult ühe ampulli sisu (võimalik on pöördumatu kollapsi teke). Kui vähegi võimalik, tuleb süstelahust manustada veeniinfusiooni teel.

Kuna ravimi infusiooni käigus võib tekkida hüpotensioon, bradükardia või atrioventrikulaarne blokaad, tuleb hoolikalt jälgida infusioonikiirust ja järgida täpselt annustamisjuhiseid. Hüpotensiooni, hingamispuudulikkuse, kardiomüopaatia või südamepuudulikkusega patsientidele peab veeniinfusiooni manustamisel olema ettevaatlik.

Kuna infusioonravi käigus võib tekkida flebiit, on soovitatav infusiooni manustamine tsentraalveenikateetri kaudu.

Enne ravi alustamist on soovitatav teha elektrokardiogramm, kilpnäärme funktsiooni test ja määrata seerumi kaaliumisisaldust.

Kuna kõrvaltoimete esinemissagedus ja raskusaste on annusest sõltuvad, tuleks ravimit kasutada minimaalses toimivas säilitusannuses.

Amiodarooni farmakoloogilise toime tulemusena võivad ilmneda EKG muutused: QT-intervalli pikenemine (repolarisatsiooniaja pikenemise tõttu) ja U-saki tekkimine. Need muutused ei ole kardiotoksilisuse ilminguks. Ravi tuleb katkestada, kui tekivad sinuatriaalne blokaad, teise või kolmanda astme atrioventrikulaarne blokaad või bifastsikulaarne Hisi kimbu blokaad.

Amiodarooni pulmonaalse toksilisuse tunnusteks võivad olla süvenev hingeldus ja mitteproduktiivne köha.

Amiodaroon võib põhjustada kilpnäärme funktsiooni häireid, eriti patsientidel, kellel on isiklikus või perekonnaanamneesis kilpnäärmehaigusi.

Operatsioonijärgselt võib amiodarooni saavatel patsientidel tekkida äge respiratoorne distress-sündroom. See allub tavaliselt hästi intensiivravile, kuid võib lõppeda ka surmaga. Seetõttu on postoperatiivselt vaja hoolikalt jälgida patsiendi seisundit, hapniku fraktsiooni sissehingatavas õhus (FiO₂) ja kudede oksügenisatsiooninäitajaid (SaO₂, PaO₂).

Laboratoorsed analüüsid

Amiodaroon sisaldab joodi, mistõttu võivad ilmneda muutused kilpnäärme funktsiooni testides, eriti T3, T4 ja TSH osas.

Amiodaroonravi ajal tuleb regulaarselt jälgida maksaensüümide, eriti aminotransferaaside aktiivsust plasmas.

Eakad

Eakate patsientide ravi vajab erilist tähelepanu. Nendel patsientidel võib maksa-, neeru- ja südamefunktsioon olla nõrgenenud; mõnel neist võib samaaegselt esineda ka teisi haigusi ning nad võivad võtta erinevaid ravimeid. Seetõttu on soovitatav kasutada väikseimat küllastus- ja säilitusannust.

Lapsed

Amiokordin sisaldab bensüülalkoholi (E1519). Lahuse 1 ml sisaldab 20,2 mg ja üks ampull (3 ml) sisaldab 60,6 mg bensüülalkoholi. Seda ei tohi manustada enneaegsetele või vastsündinud imikutele. See võib imikutel ja kuni 3-aastastel lastel põhjustada toksilisi ja anafülaktoidseid reaktsioone.

Sobimatus

Amiokordini lahust tohib segada ainult 5% glükoosilahusega.

Amiodarooni ei tohi segada samas süstlas või infusioonipudelis teiste ravimitega.

Amiodarooni valmislahuse manustamiseks tuleb eelistatavalt kasutada DEHP-d mittesisaldavaid süsteeme.